

Vibeke Dalsgaards mundtlige motivering af ledelsens ændringsforslag til ny bidragsmodel

Jeg henviser nu til ændringsforslaget fra ledelsen. Ledelsens første forslag vil vi ikke sætte til afstemning.

Inden jeg vil motivere dette forslag om at omlægge vores bidragsmodel, vil jeg gerne sige noget mere generelt om bidrag både til menighederne og til Baptistkirken i Danmark. Det er vigtigt, at vi både holder os vores arv for øje, men også forholder os til nutidens udfordringer.

BaptistKirken startede som en bevægelse før grundloven i 1849, og i de tidligste år var der mange, som tilsluttede sig vores bevægelse, som var småkårsfolk. Det blev derfor en grundlæggende regel, at det ikke var penge, som skulle afgøre, om man kunne være medlem eller ej. Det er jeg stolt af at have med, og vi skal stadig have det med i vores rygsæk, når vi diskuterer bidrag til kirken.

Vi skal til gengæld også huske, at tiderne er anderledes. Vi er ikke så mange småkårsfolk tilbage i dette rige land, og vi har både i menighederne og i kirkesamfundet fået udgifter til bygninger, til løn og til mange andre ting, som de ikke havde for 187 år siden.

Så kommer vi til motivationen. Gennem Genstart2025 har ledelsen ofte haft drøftelser vedr. vores bidragsmodel, fordi vi oplevede, at den ramte skævt og ikke var retfærdig.

Det vil altid være sådan, at store menigheder betaler mest og små menigheder mindst. Sådan skal det også være.

Modellen med at betale 7 ½ % er nem og gennemskuelig, hvis alle menigheder indsamler nogenlunde det samme beløb pr. menighed. Det gør de så ikke. Vi har menigheder, som indsamler 500 kr. pr. år pr. medlem og vi har menigheder som indsamler 13.000 kr. pr. år pr. medlem. Det er helt legalt begge dele, det skal BaptistKirken ikke blande sig i. Nogle af BaptistKirkens mindre og mellemstore menigheder har måske en opsparing, trækker på arvemidler eller har måske andre indtægtskilder.

Men forskellen betyder, at en model, som kun tager udgangspunkt i indsamlede midler, rammer skævt og i særdeleshed rammer vores etniske menigheder, hvor der betales tiende og sådan har den aldrig været ment.

Inden vi går videre, vil jeg gerne nævne, at det grundlæggende arbejde er sket i en gruppe hvor vi har fået input fra store menigheder, små menigheder og mellemstore menigheder – og Ulla har lavet et utal af beregninger – også nogen, som blev skrottet, næsten før de var lavet. Jeg vil gerne takke både Ulla og gruppen.

Gennem flere udregninger fandt vi, at den udsendte model var den mest retfærdige. Der er også her kloge mennesker i menighederne som har regnet med, hvor resultatet blev det samme. Denne model er den mest retfærdige og den, som ligger tættest på, hvad der også sker i dag.

Så ledelsen foreslår derfor, at vi vælger en model med både fokus på medlemmer og bidrag.

Forslaget hedder kr. 250,- pr medlem + 2,5 % af indsamlede midler – dog max af den første 1 mio. kr.

Jeg vil gerne for en god ordens skyld nævne, at den foreslåede model er skruet sammen, så det dækker BaptistKirkens nuværende udgifter – faktisk ville vi få mere ind i bidrag, hvis alle betalte 7,5 %, så det er ikke et yderligere provenu, vi tilsigter, men større retfærdighed menighederne imellem og en mere stabil national økonomi.

Derfor har vi også drøftet den udfordring, vi har med, at nogen menigheder af forskellige årsager ikke betaler det, som Landskonferencen har besluttet, vi skal gøre.

Det er i grunden, oplever jeg og gruppen, en lidt absurd diskussion. Ja, undskyld, men altså hvis vi melder os ind i en klub eller forening alle andre steder end hos os, så falder der en pris og vi siger vel ikke – jeg vil gerne være medlem, men det kontingent vil jeg ikke betale.

Det kommer vi sikkert ikke så langt med.

Nu er BaptistKirken og menighederne ikke en forening eller en klub – vi er en kirke. Derfor skal der være plads til, som jeg startede med, at alle skal kunne være her hos os uanset økonomi. Vi er alligevel af den opfattelse, at BaptistKirken er en kirke, hvor menighederne har respekt for landskonferencens vedtagelser. Bidraget til kirkesamfundet er altid en landskonferencebeslutning og skal derfor selvfølgelig betales som vedtaget.

Hvis menigheder ikke kan eller vil betale det vedtagne bidrag, vil det derfor også være en landskonferencebeslutning enten at nedsætte bidraget, hvis menigheden kan anskueliggøre behovet for det. Det vil også være en landskonferencebeslutning, hvad der skal ske hvis bidraget ikke bliver betalt.

Opsummering

Forslaget er lavet først og fremmest for at skabe mere retfærdighed i menighedernes bidrag til kirkesamfundet.

Forslaget er lavet for at give kirkesamfundet en stabil økonomi.

Forslaget er lavet for at prøve at skabe en præcedens for, at menigheder betaler det, de skal, og delvis fritagelse sker med solide argumenter via landskonferencen.